

บทที่ ๓

การสื่อสารภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอการสื่อสารภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ ประเด็น ได้แก่ ๑) ด้านการผลิตบัณฑิต ๒) ด้านการวิจัยและพัฒนา ๓) ด้านส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ๔) ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ ๕) การทำงานร่วมและสนับสนุนองค์กรทางสังคม โดยใช้รูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi Structured) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คัดเลือกมาจากหน่วยงานที่ได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกันระหว่างสองฝ่าย (MOU) กับทางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสังเคราะห์จากการเก็บข้อมูลและคำสัมภาษณ์ตามพันธกิจ ดังนี้

๓.๑ ด้านการผลิตบัณฑิต

บัณฑิต ถือเป็นผลผลิตที่ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและสะท้อนความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรียกผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาปริญญา ๓ ชั้น คือ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) ในชั้นปริญญาตรี พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.) ในชั้นปริญญาโท และพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พธ.ด.) ในชั้นปริญญาเอก ในส่วนของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูนมีการจัดการศึกษา ๒ ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ๔ คณะ/สาขาวิชา ได้แก่ คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และระดับปริญญาโท ๒ คณะ/สาขาวิชา ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และคณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

จากผลการสัมภาษณ์ ด้านการผลิตบัณฑิต พบว่า วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนมีจุดแข็ง (Strengths) คือ มีการกำหนดคุณลักษณะของนิสิตที่พึงประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ที่เรียกว่า นวลักษณ์ ๙ ประการ คือ ผู้มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม มีโลกทัศน์กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เทียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม โดยคุณลักษณะดังกล่าวได้ถูกสร้างและปลูกฝังผ่านกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรรายวิชาและรูปแบบการบูรณาการกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ^๑ กลุ่มนิสิตผู้เข้ามาศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์สาขา

^๑ สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร., ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

อาชีพ และสถานะทางสังคม^๒ จากหลักฐานข้อมูลทางทะเบียนประวัตินิสัยและการใช้ชีวิตร่วมกันในวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ทำให้ทราบว่านิสัยมีการยอมรับนับถือศาสนาที่หลากหลายโดยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ตามลำดับ^๓ จึงทำให้วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนกลายเป็นพื้นที่สาธารณะที่ให้โอกาสนิสัยทุกคนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงออก ร่วมทำกิจกรรมในมิติการเรียนรู้ และมิติทางสังคมวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีการยอมรับในความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม (Multicultural-Society) คือการอยู่ร่วมกันในท่ามกลางความแตกต่างของวิถีชีวิต ทั้งวิถีความเชื่อ ฐานะ สถานะ หรือความไม่เหมือนในที่เดียวกัน ซึ่งมีการจัดการให้อยู่ร่วมกันโดยสงบสุข เข้าใจ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน และในช่วงระยะเวลาที่เข้ามาเป็นนิสัยของสถาบันมีการสร้างเครือข่ายในสาขาอาชีพโดยนิสัยที่เป็นเจ้าของกิจการร้านค้าจะให้โอกาสแก่เพื่อนและรุ่นน้องที่ยังไม่มีงานทำ ให้มีรายได้ และสร้างฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้น^๔ เป็นการส่งเสริมให้นิสิตได้เกิดการเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์ชีวิต เกิดทักษะและมีวิชาชีพเสริมติดตัว เป็นการสร้างรายได้ระหว่างเรียน และได้เสริมสร้างคุณธรรมความขยันหมั่นเพียรและความอดทนให้เป็นเครื่องประดับในตัวตนของนิสิต แม้หลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะยังไม่สามารถทำงานในสาขาวิชาที่ตนเองเรียนแต่สามารถสร้างครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ในการใช้ชีวิตในร่วมมหาวิทยาลัยนิสัยส่วนใหญ่ได้สัมผัสกับความสัมพันธ์ที่อบอุ่นอันเกิดจากการดูแลเอาใจใส่ความเป็นกันเองของคณาจารย์ และเพื่อนร่วมสถาบัน จนก่อให้เกิดความผูกพันแน่นแฟ้นในระหว่างเรียน และหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วยังคงมีการติดตามและนัดพบปะสังสรรค์ภายในรุ่นเดียวกัน ซึ่งอาจเรียกความสัมพันธ์และความผูกพันนี้ว่า “ครอบครัวมหาจุฬาฯ” หรือ “ลูกสมเด็จพ่อ ร.๕” หรือ “ชาวมหาจุฬาลือเล็ดสี่ชมพู” เป็นต้น^๕ และจะเห็นได้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสามารถออกไปสนองงานคณะสงฆ์ เผยแผ่พระพุทธศาสนา และบริการวิชาการแก่สังคมในบทบาทต่างๆ โดยสามารถทำงาน อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในองค์กร หน่วยงาน และชุมชนได้ และที่สำคัญสามารถยกระดับสถานะทางสังคม คุณภาพชีวิตที่ดีแก่ตน และครอบครัวได้^๖ แต่ก็มีจุดอ่อน (Weaknesses) ที่ต้องนำมาเป็นข้อควรคำนึงเพื่อการปรับปรุง พัฒนาและบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ คือ พื้นฐานการศึกษาของกลุ่มนิสิตผู้ที่เข้ามาศึกษา มีความแตกต่างกัน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้ในบางรายวิชา บางเนื้อหาจำเป็นต้องใช้เวลามากและไม่เป็นไปตามกำหนดระยะเวลาของแผนการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานความแตกต่างระหว่างวัย ในขณะที่นิสัยบรรพชิตส่วนหนึ่งมีบทบาททางคณะสงฆ์ไม่สามารถบริหารจัดการเวลาเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ส่งผลกระทบต่อการเรียน^๗ และที่สำคัญคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วซึ่งมีสถานะเป็น “ศิษย์เก่า” ยังไม่มีผลงานหรือสถานะทางสังคมที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับ

^๒ สัมภาษณ์ ดร.นิรันดร์ ด่านไพบูลย์, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน, ๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^๓ สัมภาษณ์ นายจิระวิน ขวัญจิตพนา, ประธานองค์กรนิสิตฝ่ายคฤหัสถ์, ๔ มกราคม ๒๕๕๙.

^๔ สัมภาษณ์ นายจิระวิน ขวัญจิตพนา, ประธานองค์กรนิสิตฝ่ายคฤหัสถ์, ๔ มกราคม ๒๕๕๙.

^๕ สัมภาษณ์ นายไสว พรหมประวัติ, ศิษย์เก่าวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘.

^๖ สัมภาษณ์ พระครูไพศาลธรรมานุสิฐ, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^๗ สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

ในระดับชาติ^๘ ในขณะเดียวกัน วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ยังมีโอกาส (Opportunities) ที่จะเป็ช่องทางของการพัฒนา คือ สร้างเครือข่ายกับสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยเข้าไปมีบทบาทหรือส่วนร่วมในกิจกรรมกิจการขององค์กรระหว่างกัน^๙ พร้อมกับหาแหล่งทุนสนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีโอกาสได้ศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตร^{๑๐} และอาศัยบทบาทความเป็นพระสังฆาธิการ พระสอนศีลธรรมในโรงเรียน^{๑๑} นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นิสิตปฏิบัติศาสนกิจในการประชาสัมพันธ์ผู้สนใจเข้าศึกษาต่อ^{๑๒} และต้องมองเห็นปัญหา อุปสรรค (Threats) ที่จะส่งผลกระทบต่อการผลิตบัณฑิต คือ การที่กลุ่มผู้สนใจเข้ามาศึกษาโดยเฉพาะกลุ่มบรรพชิตมีจำนวนที่ลดลงและการแข่งขันเชิงรุก กลยุทธ์ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามีอัตราที่สูงขึ้น^{๑๓}

อย่างไรก็ตาม ผลผลิตนับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ ที่บัณฑิตรุ่นที่ ๑ สำเร็จการศึกษาจนถึงปัจจุบัน มีจำนวนกว่า ๒,๕๐๐ รูป/คน พบว่า บัณฑิตและมหาบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ออกไปช่วยเหลือ ร่วมงานกับส่วนราชการ ชุมชน ท้องถิ่นท้องที่ และรับใช้สนองงานคณะสงฆ์ในจังหวัด อำเภอบ้านดง ตำบล หมู่บ้านที่ตนได้สังกัดอยู่ เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าบัณฑิตจากรัฐบาลวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ไม่เคยตกงาน และพร้อมเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนพัฒนาชุมชน สังคมในมิติต่างๆ ดังนี้^{๑๔}

ตารางที่ ๓.๑ สถานะทางสังคมและอาชีพของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา

ระดับการศึกษา / คณะ/ สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	สถานภาพ ผลงาน / ลักษณะงาน หรือ อาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินอยู่
ระดับปริญญาตรี	สถานะภาพ : บรรพชิต
๑. คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาสังคมศึกษา	๑. เป็นพระสังฆาธิการระดับต่างๆ เช่น เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส เป็นต้น
๒. คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา	๒. เป็นประธานหน่วยอบรมประชาชนประจำตำบล
๓. คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	๓. เป็นเลขานุการในพระสังฆาธิการระดับต่างๆ
ระดับปริญญาโท	๔. เป็นพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน
๑. คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	๕. เป็นพระนักเทศน์
	๖. เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม – บาลี
	๗. เป็นพระธรรมวิทยากรประจำส่วนราชการต่างๆ
	๘. เป็นพนักงานศาสนการสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

^๘ สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^๙ สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๐} สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๑} สัมภาษณ์ พระราชปัญญโมลี, เจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๒ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๒} สัมภาษณ์ นายไพรินทร์ ณ วันนา, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๕ มกราคม ๒๕๕๙.

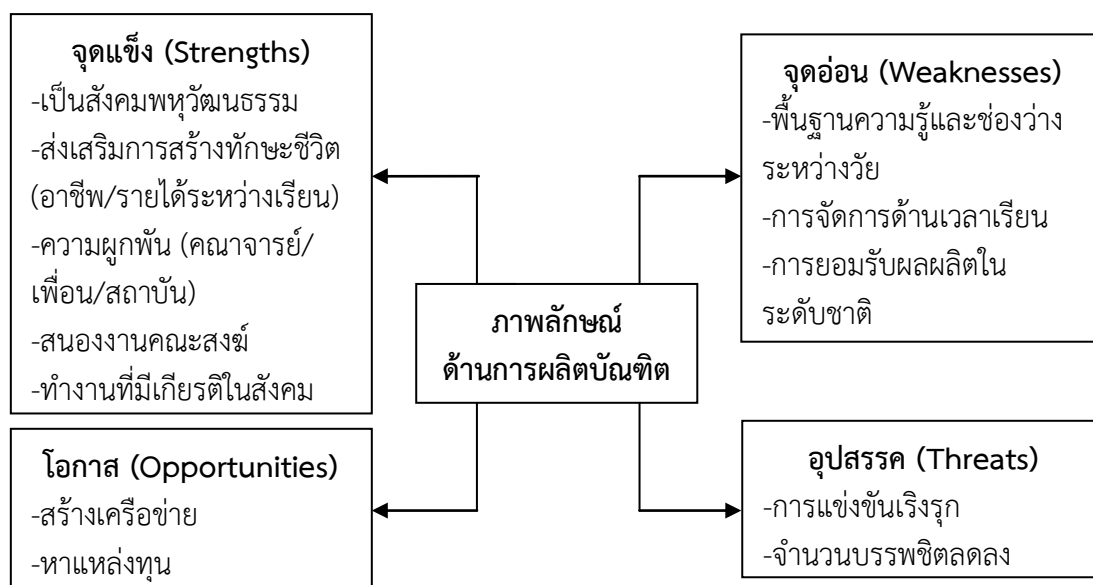
^{๑๓} สัมภาษณ์ นายสุรัชย์ ขยัน, อดีตผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน, ๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๔} สัมภาษณ์ พระราชปัญญโมลี, เจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๒ มกราคม ๒๕๕๙.

ระดับการศึกษา / คณะ/ สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	สถานภาพ ผลงาน / ลักษณะงาน หรือ อาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาดำเนินงาน
	๙. เป็นผู้จัดการ ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ๑๐. เป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรทางการศึกษาของส่วนงาน ภาครัฐและเอกชน ๑๑. เป็นหัวหน้าศูนย์การเรียนรู้วัฒนธรรมสายใยชุมชน ๑๒. เป็นหัวหน้าศูนย์พุทธมามกะประจำตำบล อำเภอ ๑๓. เป็นนักวิชาการ นักวิจัย นักสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ สถานะภาพ : คฤหัสถ์ ๑. เป็นข้าราชการครู /บุคลากรทางการศึกษา (ภาครัฐและเอกชน) ๒. เป็นข้าราชการกระทรวงกลาโหม ๓. เป็นข้าราชการพนักงานกระทรวงมหาดไทย เช่น ตำรวจ กำนัน นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกเทศมนตรี เทศบาลตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน พนักงานจ้าง ฯลฯ ๔. เป็นอนุศาสนาจารย์ ประจำเรือนจำ / กองทัพ ๕. เป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากรทางการศึกษา ของส่วนงาน ภาครัฐ และเอกชน ๖. เป็นพนักงานศาสนการสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ๗. เป็นประธานชุมชน หัวหน้ากลุ่มงานต่างๆ ของชุมชน ๘. เป็นนักวิชาการ นักวิจัย นักสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ ๙. ประกอบกิจการส่วนตัว

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า งานหรืออาชีพ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้รับโอกาสจากส่วนงานต่างๆ ครอบคลุมอยู่ทุกพื้นที่ของสังคม ซึ่งล้วนแต่มีเกียรติศักดิ์ศรีทั้งสิ้น และไม่เพียงแต่เป็นการขับเคลื่อนกิจการงานให้เจริญก้าวหน้า สร้างคุณค่าความสำเร็จให้แก่ตนเองและครอบครัวเท่านั้น แต่ “เมล็ดพันธุ์ขั้นดี” อันเกิดจากการบ่มเพาะของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ภายใต้หลักการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ที่มีเป้าหมายในการมุ่งผลิตบัณฑิต สอดคล้องตามพุทธภาษิตที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า “วิชา จรณะ สัมปันโน” คือ การเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและความประพฤติที่ดีงาม หรือที่เราเรียกว่า “มีความรู้ควบคู่คุณธรรม” อีกทั้งยังสามารถแผ่ขยายพันธุ์กล้า ที่ชื่อว่า “คุณธรรมความดี” ซึ่งมีคุณค่าในตนเองไปปลูกถ่าย แทรกซึมให้เข้าถึงวิถีชีวิตจิตใจของเพื่อนร่วมงาน บุคคลรอบข้าง จนกลายเป็นสิ่งหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการขัดเกลา ลดทอนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ช่วยลดปัญหา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นแก่ชุมชนและสังคม

จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการผลิตบัณฑิต เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓.๑ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการผลิตบัณฑิต

๓.๒ ด้านการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา ถือเป็นผลงานที่สะท้อนความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันการศึกษา ในส่วนของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้มีผลงานเชิงวิชาการที่เกิดจากความรู้ความสามารถของบุคลากรและนิสิตใน ๔ รูปแบบ คือ งานวิจัย ตำรา เอกสารประกอบการสอน และบทความทางวิชาการ

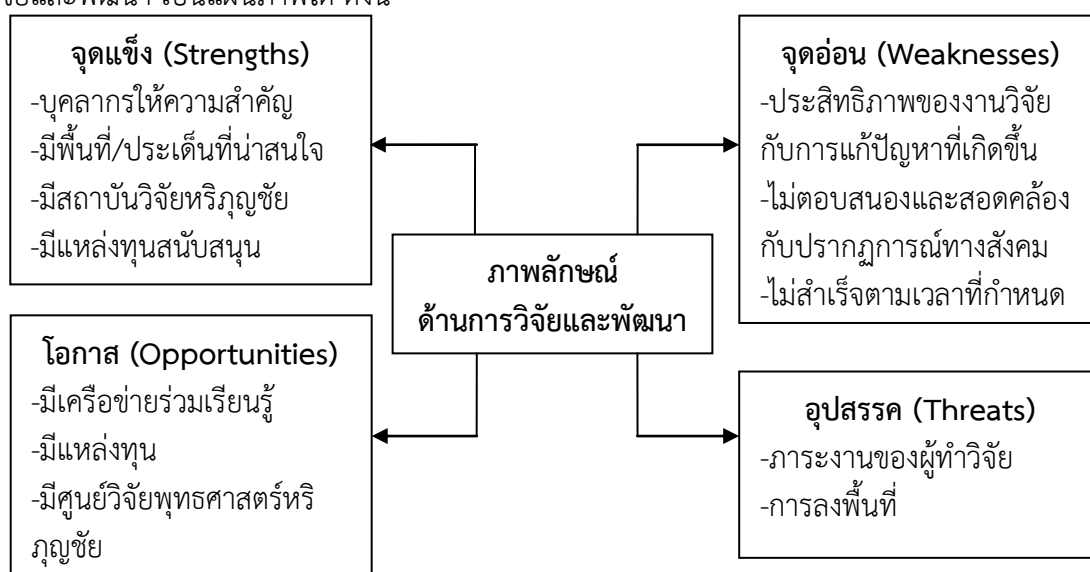
จากผลการสัมภาษณ์ ด้านการวิจัยและพัฒนา พบว่า วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนมีจุดแข็ง (Strengths) คือ บุคลากรมีความสนใจที่จะพัฒนางานวิจัยและผลงานวิชาการ จะเห็นได้จากการสมัครเข้าร่วมอบรมสัมมนาเพิ่มทักษะการเรียนรู้ซึ่งจัดขึ้นโดยหน่วยงาน องค์กร สถาบันต่างๆ อีกทั้งสามารถยื่นขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งทุนทั้งในส่วนงานภายในและภายนอกอย่างต่อเนื่อง และนิสิตได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านงานวิจัยผ่านการปฏิบัติจริงในรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีสถาบันวิจัยหรือศูนย์เป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งทุน และสนับสนุนการขับเคลื่อน^{๑๕} มีพื้นที่ในการทำวิจัย และประเด็นการพัฒนางานวิชาการอย่างหลากหลาย ในขณะเดียวกันก็ยังมีจุดอ่อน (Weaknesses) ที่ต้องนำมาเป็นข้อควรคำนึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและบริหารจัดการให้

^{๑๕} สัมภาษณ์ นางวันเพ็ญ พรินทรากุล, หัวหน้าสำนักงานสถาบันวิจัยหรือศูนย์, ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙.

เกิดประสิทธิภาพ คือ งานวิจัยยังไม่สามารถนำไปแก้ไขปัญหาทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๖} อีกทั้งไม่สามารถตอบประเด็นที่เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมปัจจุบันหรือชี้นำสังคมได้อย่างทันท่วงที^{๑๗} และที่สำคัญคือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยสาเหตุหลักเกิดจากการที่ผู้ทำงานวิจัยมีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ยังมีโอกาส (Opportunities) ที่จะเป็นช่องทางของการพัฒนา คือ สามารถเรียนรู้และพัฒนาโจทย์การทําร่วมกับองค์กร หน่วยงานภายนอก^{๑๘} มีแหล่งทุนส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนางานวิชาการ และต้องมองเห็นปัญหา อุปสรรค (Threats) ที่จะส่งผลกระทบต่อกรวิจัยและพัฒนา คือ ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มเป้าหมายมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการให้ข้อมูลประกอบการวิจัย^{๑๙}

อย่างไรก็ตาม วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาด้านการวิจัยโดยจัดสรรบุคลากรให้เข้าร่วมวางแผน จัดทำ และดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันวิจัยหรือศูนย์วิจัย รวมถึงส่งบุคลากรไปเข้าร่วมทำการวิจัยกับสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญได้มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยพุทธศาสตร์หรือศูนย์วิจัย ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่แยกมาจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ (ส่วนกลาง) จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการวิจัยและพัฒนา เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓.๒ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการวิจัยและพัฒนา

^{๑๖} สัมภาษณ์ นางจินดา รัตนอังกูร, อดีตศึกษานิเทศก์และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๗} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๑๘} สัมภาษณ์ นายขยัน วิพรหมชัย, นายกเทศมนตรีตำบลอุโมงค์, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๙} สัมภาษณ์ นางวันเพ็ญ พรินทรากุล, หัวหน้าสำนักงานสถาบันวิจัยหรือศูนย์วิจัย, ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙.

๓.๓ ด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม

การส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ถือเป็นผลงานที่สะท้อนให้เห็นความมั่นคงศรัทธาในพระพุทธศาสนา ดำรงตนเป็นศาสนทายาทที่ดี และมีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่จัดการศึกษา ในส่วนของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้มีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคมในหลากหลายรูปแบบ

จากผลการสัมภาษณ์ ด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนมีจุดแข็ง (Strengths) คือ เป็นแหล่งคลังองค์ความรู้วิชาการด้านพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะคัมภีร์พระไตรปิฎกและอรรถกถา และบุคลากรมีความพร้อมในการให้ข้อมูลวิชาการทางพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม^{๒๐} โดยมีทุนทางสังคมที่ดีในฐานะเป็นองค์กรที่เนื่องด้วยพระพุทธศาสนาและคณะสงฆ์^{๒๑} ทำให้มีองค์กรเครือข่ายในการร่วมขับเคลื่อนงาน และที่สำคัญมีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคมอย่างหลากหลาย ในขณะที่เดียวกันก็ยังมี จุดอ่อน (Weaknesses) ที่ต้องนำมาเป็นข้อควรคำนึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ถึงขั้นสามารถชี้แนะหรือให้คำตอบแก่สังคมในปรากฏการณ์ทางพระพุทธศาสนาหรือปรากฏการณ์ทางสังคมได้ และขาดศูนย์การเรียนรู้พระพุทธศาสนาที่เป็นรูปธรรม^{๒๒} ในขณะเดียวกันวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ยังมีโอกาส (Opportunities) ที่จะเป็นช่องทางของการพัฒนา คือ สามารถประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกับองค์กร หน่วยงานภาคีด้านพระพุทธศาสนาได้ สร้างเครือข่ายพันธมิตรเป็นผู้แทนในการช่วยสนับสนุนบทบาทวิทยาลัยด้านส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม^{๒๓} และต้องมองเห็นปัญหา อุปสรรค (Threats) ที่จะส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม คือ ส่วนงานภาครัฐบางส่วนงานมีลักษณะการทำงานแบบฉาบฉวย ตามกระแส ไม่มีความยั่งยืน^{๒๔}

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ให้ความสำคัญของการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการได้ออกไปบริการช่วยเหลือส่วนงาน องค์กร และชุมชนสังคมต่างๆ ในหลากหลายรูปแบบ เช่น เป็นวิทยากร เป็นกรรมการ เป็นคณะทำงาน เป็นต้น อีกทั้งได้มีการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองในรูปแบบการศึกษาต่อ การอบรมสัมมนา เพื่อสร้างศักยภาพ หล่อหลอมความเข้มแข็งทางวิชาการเป็นกำลังสำคัญขององค์กรต่อไป

^{๒๐} สัมภาษณ์ พระณัฐดนัย จະະนะ, ประธานองค์กรนิสิตฝ่ายบรรพชิต, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

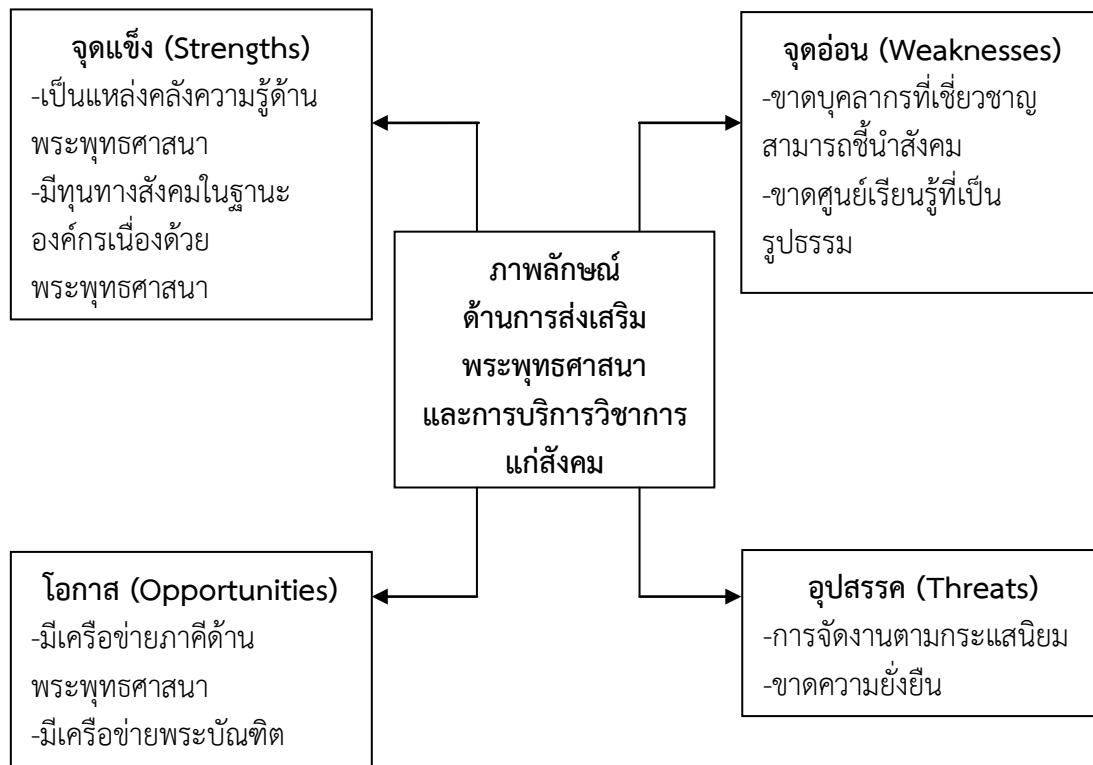
^{๒๑} สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๒} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๒๓} สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๔} สัมภาษณ์ นายอรรถพร อินทร์วรรณ, กำนันตำบลตันธง, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและการบริการวิชาการแก่สังคม เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓.๓ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนา และการบริการวิชาการแก่สังคม

๓.๔ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม

การดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม ถือเป็นผลงานที่สะท้อนให้เห็นความรู้สึกรักหวงแหน อนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาอันเป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมให้คงดำรงอยู่และถ่ายทอดสู่อนุชนคนรุ่นหลัง ในส่วนของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้มีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าและคงอยู่เป็นคู่สังคมอย่างต่อเนื่อง

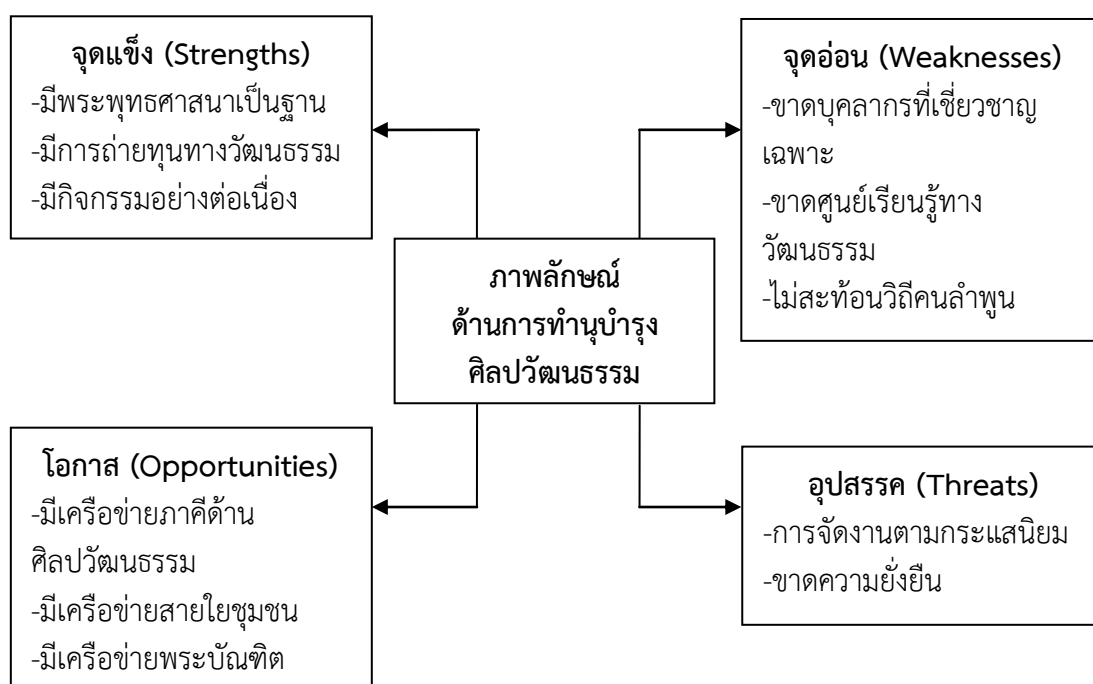
จากผลการสัมภาษณ์ ด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม พบว่า วิทยาลัยสงฆ์ลำพูนมีจุดแข็ง (Strengths) คือ เป็นสถาบันที่มีพื้นฐานและการปลูกฝังทุนทางศิลปวัฒนธรรม ผ่านพุทธวิถี มีการจัดกิจกรรมการถ่ายทอดทุนทางศิลปวัฒนธรรม และดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันก็ยังมี จุดอ่อน (Weaknesses) ที่ต้องนำมาเป็นข้อควรคำนึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนา และบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ คือ ขาดศูนย์การเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรม ขาดบุคลากรที่มีความรู้ เข้าใจ ถนัดงานด้านศิลปวัฒนธรรม^{๒๕} และยังไม่สะท้อนความเป็นวิถีทาง

^{๒๕} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

วัฒนธรรมที่แท้จริงของคนลำพูน^{๒๖} ในขณะเดียวกัน วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ยังมีโอกาส (Opportunities) ที่จะเป็นช่องทางของการพัฒนา คือ สามารถประสานความร่วมมือการทำงานร่วมกับองค์กร หน่วยงานภาคีด้านศิลปวัฒนธรรมได้ สร้างเครือข่ายพระบัณฑิต^{๒๗} หรือชุมชนเป็นผู้แทนในการช่วยสนับสนุนบทบาทมหาวิทยาลัยด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม^{๒๘} และต้องมองเห็นปัญหาอุปสรรค (Threats) ที่จะส่งผลกระทบต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คือ การจัดกิจกรรมบางอย่างเป็นเพียงการจัดงานตามกระแส ทำให้ขาดความยั่งยืน^{๒๙}

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย อีกทั้งส่งเสริมให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการได้มีโอกาสเข้าร่วม เรียนรู้ในกิจกรรมร่วมกับองค์กร หน่วยงานและชุมชน ต่างๆ

จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓.๔ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

^{๒๖} สัมภาษณ์ ดร.นิรันดร์ ด่านไพบูลย์, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน, ๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๗} สัมภาษณ์ นายสุรัชย์ ขยัน, อดีตผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน, ๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ดร.นิรันดร์ ด่านไพบูลย์, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน, ๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๙} สัมภาษณ์ นายอรรถพร อินทร์วรรณ, กำนันตำบลตันธง, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

๓.๕ การทำงานร่วมและสนับสนุนคณะสงฆ์

จากการศึกษาภาพลักษณ์องค์กร พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มีรากฐานการก่อตั้งสถาบันจากคณะสงฆ์เป็นผู้ริเริ่ม ดังนั้น บทบาทการจัดการศึกษาและขับเคลื่อนงานของวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน จึงเป็นไปเพื่อการสนับสนุนกิจการคณะสงฆ์ในด้านต่างๆ ดังนี้

๓.๕.๑ ด้านการปกครอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ให้ความสำคัญกับงานกิจการคณะสงฆ์ด้านการปกครอง กล่าวคือ ได้บรรจุรายวิชาการปกครองคณะสงฆ์ไทย ไว้ในหลักสูตร โดยจัดให้นิสิตระดับชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๒ ทุกคนทุกสาขาวิชาได้ศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ ซึ่งเป็นกระบวนการเสริมเติมองค์ความรู้และกล่อมเกล่าข้อวัตรปฏิบัติของพระภิกษุสามเณรที่เป็นนิสิตให้มีศีลาจริยวัตรที่งดงามตามอริยวินัยที่ถือปฏิบัติ อีกทั้งให้คฤหัสถ์ที่ได้ศึกษาเข้าใจในวิถีปฏิบัติของพระภิกษุสามเณรและมีส่วนร่วมในการปกป้องพระพุทธศาสนาทั้งทางตรงและทางอ้อม^{๓๐} และในระหว่างที่จัดการเรียนรู้ได้เน้นให้คณาจารย์ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการดำรงสมณเพศเพื่อป้องกันการเกิดอภิรภัยขึ้นในทุกกรณี^{๓๑}

๓.๕.๒ ด้านการศาสนศึกษา

การจัดการศึกษาถือเป็นบทบาทหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ที่ผ่านมามีวิทยาลัยสงฆ์ลำพูนได้ดำเนินการจัดการศึกษาที่ไปสนับสนุนงานคณะสงฆ์ กล่าวคือ เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดโอกาสให้พระภิกษุสามเณร และคฤหัสถ์ได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้และพัฒนาตนเอง^{๓๒} โดยมีหลักสูตร ๓ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตร บริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บ.ส.) หลักสูตรพุทธศาสนศรัทธา (พธ.บ.) สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชาพระพุทธศาสนา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละหลักสูตรได้ออกไปบริการวิชาการแก่สังคม รับใช้สนองงานคณะสงฆ์ และทำงานร่วมกับหน่วยงานองค์กรต่างๆ ทางสังคมมากมาย นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยยังทำหน้าที่ในบทบาทของการเป็นแหล่งเรียนรู้วิชาการทางพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่^{๓๓} อีกทั้งยังร่วมกับคณะสงฆ์และแม่กองธรรมสนามหลวงจัดการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ควบคู่กับการอุดมศึกษา โดยเปิดสอนและสอบนักธรรม-ธรรมศึกษาให้แก่ นิสิตในการสอบธรรมสนามหลวงประจำปี โดยใช้ชื่อสนามสอบ

^{๓๐} สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๑} สัมภาษณ์ พระครูไพศาลธรรมานุสิฐ, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๒} สัมภาษณ์ พระราชปัญญาโมลี, เจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๒ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๓} สัมภาษณ์ นางจินดา รัตนอังกูร, อดีตศึกษานิเทศก์และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน วัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร สำนักเรียนคณะจังหวัดลำพูน^{๓๔} เป็นการเพิ่มเติมเสริมองค์ความรู้ด้านพระพุทธศาสนา หลักการดำเนินชีวิตที่ดีงาม และเพิ่มคุณวุฒิทางธรรมให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา และให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับทางพระพุทธศาสนา เช่น กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดลำพูน สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด สภาวัฒนธรรมตำบล อำเภอ จังหวัด สำนักงานเจ้าคณะทุกระดับ ได้มาจัดประชุมสัมมนา ขับเคลื่อนกิจกรรมของส่วนงาน^{๓๕} เป็นต้น

๓.๕.๓ ด้านการเผยแผ่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้จัดรายวิชาหมวดแกนพระพุทธศาสนาและหมวดพระพุทธศาสนาประยุกต์ไว้ในหลักสูตร ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้องค์ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาของนิสิตทุกระดับเพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและเผยแผ่^{๓๖} และได้จัดโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ซึ่งดำเนินการโดยส่วนงาน กล่าวคือ โครงการธรรมสัญจรพัฒนาจิตใจ โครงการจัดนิทรรศการวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและของชาติ โครงการเทศน์มหาชาติเวสสันดรชาดก โครงการหอพุทธศิลป์ โครงการเผยแผ่ธรรมะทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ โครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ^{๓๗} เป็นต้น และได้มีส่วนร่วมกับคณะสงฆ์ในการขับเคลื่อนโครงการโดยอาศัยหลักพุทธธรรมสู่สังคม กล่าวคือ โครงการธรรมสัญจรเคลื่อนที่สู่ประชาชน (อปต.สัญจร) โครงการพระธรรมทูตสัญจรพาคนไปนอนวัด โครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ จังหวัดลำพูน^{๓๘} เป็นต้น

๓.๕.๔ ด้านสาธารณูปการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้มีส่วนร่วมกับทางคณะสงฆ์ในการสร้างและบูรณะปฏิสังขรณ์วัดวาอาราม โบราณสถานโบราณวัตถุ โดยการระดมทุนทรัพย์จากบุคลากร นิสิต ร่วมบริจาคสมทบทุน^{๓๙} และได้มีการก่อสร้างปรับปรุงอาคารสถานที่ภายในมหาวิทยาลัยให้มีความร่มรื่นเหมาะสมแก่การเป็นสถาบันการศึกษาและแหล่งวิทยาการเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน^{๔๐}

๓.๕.๕ ด้านการศึกษาสงเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้จัดให้มีการจัดตั้งกองทุนการศึกษา ชื่อ กองทุนศาสนทายาท และหาแหล่งทุนการศึกษา เพื่อเป็นการอนุเคราะห์สงเคราะห์แก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ที่มีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการศึกษาเล่าเรียน โดยกองทุนดังกล่าว

^{๓๔} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๓๕} สัมภาษณ์ นายสุรัชย์ ขยัน, อดีตผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน, ๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๖} สัมภาษณ์ พระครูไพศาลธรรมานุสิฐ, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๗} สัมภาษณ์ นายไพรินทร์ ณ วันนา, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๕ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๘} สัมภาษณ์ พระราชปัญญาโมลี, เจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๒ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๓๙} สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๐} สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

ได้รับการสนับสนุนจากคณะสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน องค์กรภาครัฐและเอกชนทั่วไป^{๔๑} อีกทั้งยังมีการจัดบริการวิชาการแก่สังคม กล่าวคือ โครงการพัฒนาทักษะด้านคอมพิวเตอร์แก่พระสงฆ์และประชาชน โครงการสอนภาษาและวรรณกรรมล้านนา โครงการพัฒนาทักษะด้านพิธีกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น^{๔๒} เป็นต้น

๓.๕.๖ ด้านสาธารณสงเคราะห์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน ชุมชน ส่วนงาน และสถานศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากภัยทางธรรมชาติ และมีความขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำ อาคารเรียน โรงฝึกอาชีพ สนามเด็กเล่น ตลอดจนเครื่องอุปโภคบริโภคพื้นฐาน เป็นประจำทุกปี โดยมีกระบวนการปลูกจิตสำนึกให้นิสิตมีความเป็นจิตสาธารณะ หรือจิตอาสาที่พร้อมจะออกไปสงเคราะห์ช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม^{๔๓} โดยกำหนดไว้เป็นข้อที่ ๖ ใน ๙ ประการของคุณลักษณะนิสิตที่พึงประสงค์ “นวลักษณ์นิสิต มจร.” คือ มีน้ำใจเสียสละเพื่อส่วนรวม (Hospitality) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ปลูกฝังผ่านการเรียนรู้ในชั้นเรียน และโครงการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น กล่าวคือ โครงการคณาจารย์นิสิตจิตอาสาพัฒนาสังคม โครงการพุทธศาสนสงเคราะห์ และโครงการส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยในโรงพยาบาล เป็นต้น และที่สำคัญในหลักสูตรชั้นปริญญาตรีพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) ได้กำหนดให้นิสิตที่สำเร็จการศึกษาภาคทฤษฎีตามระยะเวลาของหลักสูตรแล้ว ในส่วนของบรรพชิตต้องออกปฏิบัติศาสนกิจเพื่อบริการวิชาการและฝึกเรียนรู้การทำงานร่วมกับชุมชนเป็นระยะเวลา ๑ ปี ในส่วนคฤหัสถ์ต้องออกบำเพ็ญประโยชน์และฝึกเรียนรู้การทำงานร่วมกับชุมชนองค์กรต่างๆ เป็นระยะ ๒๐๐ ชั่วโมง^{๔๔} ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นโครงการและนโยบายที่มหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการสงเคราะห์ช่วยเหลือชุมชนสังคมครอบคลุมทั้งทางสุขภาพกายและสุขภาพจิต

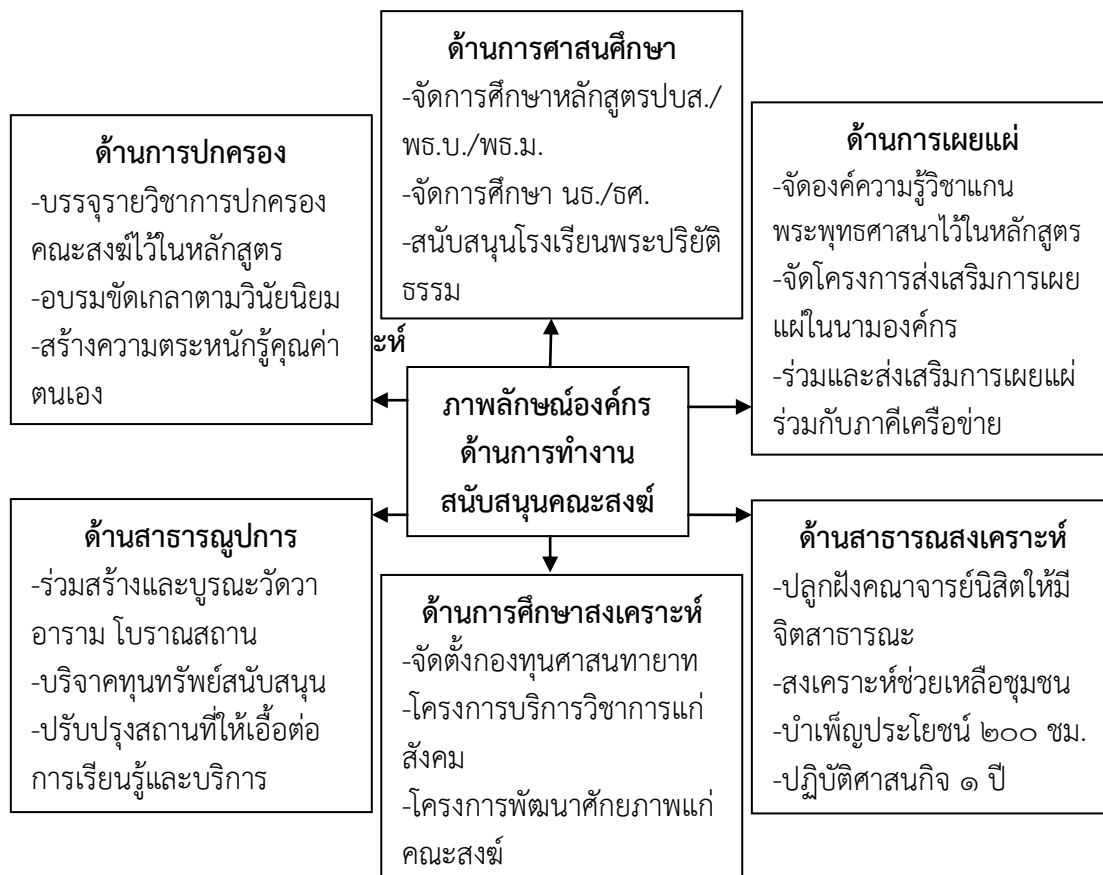
จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการงานสนับสนุนคณะสงฆ์ เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

^{๔๑} สัมภาษณ์ นายไพรินทร์ ณ วันนา, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๕ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๒} สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๓} สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๔} สัมภาษณ์ นายไสว พรหมประวดี, ศิษย์เก่าวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘.

แผนภาพที่ ๓.๕ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการทำงานสนับสนุนคณะสงฆ์

๓.๖ การทำงานร่วมและสนับสนุนเครือข่ายภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการศึกษาภาพลักษณ์องค์กร พบว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้มีการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการศึกษาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ ดังนี้

๓.๖.๑ ด้านการผลิตบัณฑิต

ได้มีการประสานขอความอนุเคราะห์บุคลากรจากองค์กรต่างๆ เช่น สมาคมชาวยองจังหวัดลำพูน พุทธสมาคมจังหวัดลำพูน หอการค้าจังหวัดลำพูน มาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์พิเศษ บรรยายให้ความรู้แก่นิสิต ได้รับความร่วมมือจากศูนย์พัฒนาคุณธรรมวัดแม่สารป่าขาม เครือข่ายเยาวชนต้นกล้าจังหวัดลำพูน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำกิจกรรมค่ายคุณธรรมและค่ายอาสาพัฒนา^{๔๕} ได้ประสานความร่วมมือกับมูลนิธิอุทยานธรรมฯ เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของนิสิตใน

^{๔๕} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

รายวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๓ ประเภท คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดส่งบุคลากรในสำนักงานมา ศึกษาเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยเฉพาะสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์^{๔๖} ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิตที่ดียิ่งขึ้นได้

๓.๖.๒ ด้านการวิจัยและพัฒนา

ได้อาศัยความร่วมมือสถาบันวิจัยหรือศูนย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และชุมชนหมู่บ้านต่างๆ ให้คณาจารย์ นิสิต ได้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมทำการวิจัยเพื่อการแก้ไขปัญหาพัฒนาสังคม และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนท้องถิ่น^{๔๗} โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ สถาบันวิจัยหรือศูนย์ ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ในวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ทำให้ได้รับเกียรติจากหัวหน้าสถาบันมาเป็นอาจารย์พิเศษในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อีกทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเกียรติเข้าไปเป็นส่วนร่วมในคณะกรรมการบริหารสถาบัน และนิสิตได้อาศัยเป็นแหล่งเรียนรู้ฝึกฝนในการทำวิจัยในรายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) ระดับปริญญาตรี และวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.) ระดับปริญญาโทด้วย^{๔๘} และได้มีการส่งเสริมการทำงานวิจัยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทั้งในส่วนของการวิจัยองค์กร และวิจัยชุมชน^{๔๙}

๓.๖.๓ ด้านส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม

ได้มีการจัดเวทีเสวนา และสัมมนาวิชาการด้านพระพุทธศาสนาที่เป็นปรากฏการณ์เพื่อให้ข้อกระจ่างและคำตอบแก่สังคม รวมทั้งการจัดนิทรรศการวันสำคัญของ ๓ สถาบันหลัก บุคคลสำคัญระดับจังหวัดและระดับชาติ^{๕๐} ได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนโครงการธรรมสัง្កจรเคลื่อนที่สู่ประชาชน (อปต.สัง្កจร) โครงการพระธรรมทูตสัง្កจรพาคนไปนอนวัด^{๕๑} โครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ จังหวัดลำพูน^{๕๒} โครงการพัฒนาทักษะด้านพิธีกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น^{๕๓} เป็นต้น

๓.๖.๔ ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์สืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น เช่น งานยอยโลก งานไหล่อ^{๕๔} และดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

^{๔๖} สัมภาษณ์ นายชยัน วิพรหมชัย, นายกเทศมนตรีตำบลอุโมงค์, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๗} สัมภาษณ์ นางวันเพ็ญ พรินทรากุล, หัวหน้าสำนักงานสถาบันวิจัยหรือศูนย์, ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๘} สัมภาษณ์ พระครูสิริสุตานุยุต,ดร. ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๔๙} สัมภาษณ์ นายชยัน วิพรหมชัย, นายกเทศมนตรีตำบลอุโมงค์, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๕๐} สัมภาษณ์ นายสุรชัย ชยัน, อดีตผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดลำพูน, ๘ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๕๑} สัมภาษณ์ นายอรรถพล อินทร์วรรณ, กำนันตำบลตันธง, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

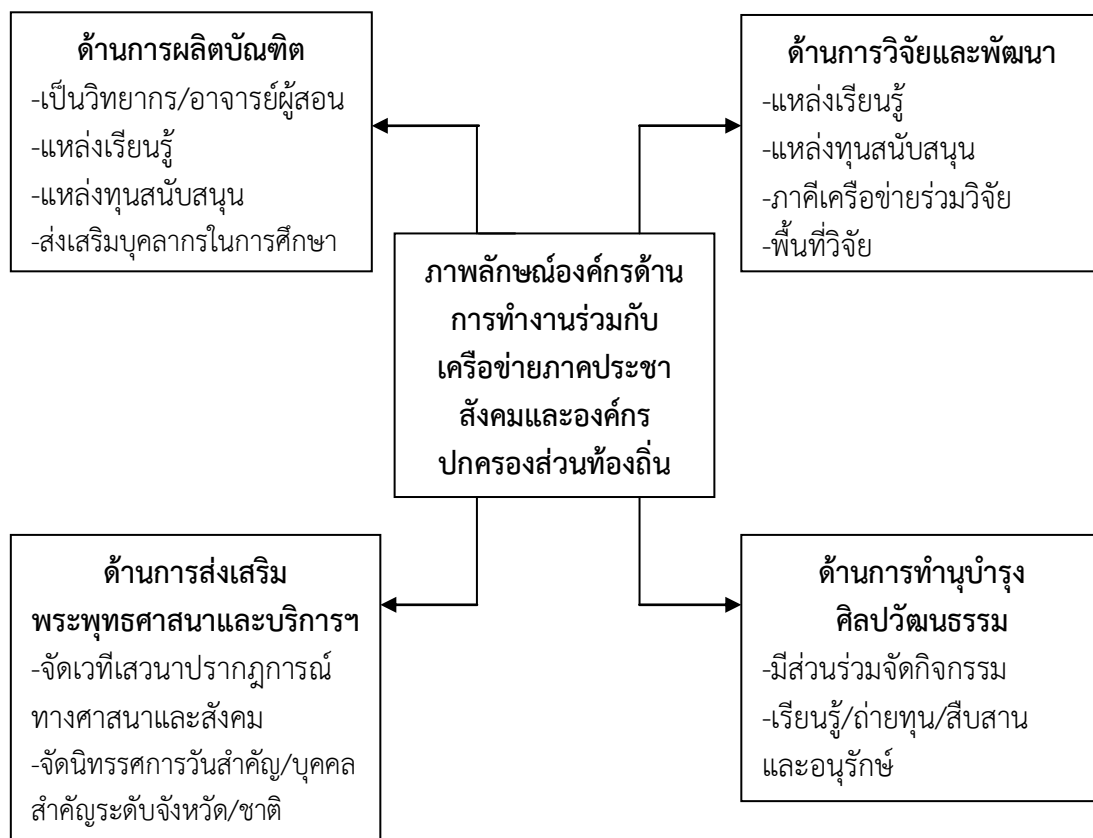
^{๕๒} สัมภาษณ์ พระครูกิตติปริยัตินิเวศน์, เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดลำพูน, ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙.

^{๕๓} สัมภาษณ์ พระณัฐดนัย จະวะนะ, ประธานองค์กรนิสิตฝ่ายบรรพชิต, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๕๔} สัมภาษณ์ นายไพรินทร์ ณ วันนา, รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๕ มกราคม ๒๕๕๙.

เช่น โครงการประเพณีปีใหม่เมืองรดน้ำดำหัวคณาจารย์^{๕๕} โครงการอนุรักษ์ประเพณีแปดเป็งสงกรานต์
พระบรมธาตุหริภุญชัย โครงการสืบสานประเพณีล้านนา (ลอยกระทง) โครงการอนุรักษ์ส่งเสริม
ประเพณีสลากภัต (สลากย้อม)^{๕๖} โครงการแรลลี่บนถนนสายวัฒนธรรมล้านนา เป็นต้น

จากข้อมูลที่เสนอมาข้างต้น สามารถสรุปรูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการ
ทำงานร่วมกับเครือข่ายภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนภาพได้ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓.๖ รูปแบบการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรด้านการทำงานร่วมกับ
เครือข่ายภาคประชาสังคม

๓.๗ สรุป

จากการศึกษา การสื่อสารภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน สามารถสรุปได้ว่า ด้านการผลิตบัณฑิต วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้ส่งเสริมและจัด
บรรยากาศการเรียนรู้และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของนิสิตในมิติสังคมพหุวัฒนธรรม ทำให้นิสิตเกิด
ความรู้สึกร่วมกันในความสัมพันธ์ระหว่างครูอาจารย์ เพื่อนร่วมสถาบัน มีการสงเคราะห์ช่วยเหลือเพื่อน

^{๕๕} สัมภาษณ์ นายสมจิตร เล็กสุทธิ, อาจารย์พิเศษวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน, ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๕๖} สัมภาษณ์ ดร.นิรันดร์ ด่านไพบูลย์, นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน, ๓ มกราคม ๒๕๕๙.

และรุ่นน้องให้มีทักษะชีวิตมีการหารายได้ระหว่างเรียนและใช้เป็นอาชีพเสริมในการดำเนินชีวิต บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วสามารถออกไปรับใช้สนองงานคณะสงฆ์ ได้ทำงานสุจริตและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในองค์กร หน่วยงานและชุมชนได้อย่างมีความสุข และได้รับเกียรติจากสังคม ด้านงานวิจัยและพัฒนา มีบุคลากรให้ความสนใจที่จะพัฒนางานวิจัยและผลงานวิชาการ ส่วนนิสิตก็ได้เรียนรู้ทักษะการวิจัยและนำไปประยุกต์ในการเรียนรู้และต่อยอดการพัฒนา โดยมีสถาบันวิจัยหรือศูนย์และองค์กรเครือข่าย เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งทุนสนับสนุน ด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ได้มีการบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่และเป็นคลังความรู้ ด้านพระพุทธศาสนา มีทุนทางสังคมที่ดีในฐานะองค์กรที่เนื่องด้วยพระพุทธศาสนา และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานก่อเกิดศิลปวัฒนธรรมตามแนวพุทธวิถี มีการถ่ายทอดทุนทางวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมร่วมกับองค์กรทางสังคมอย่างต่อเนื่อง

ด้านการทำงานร่วมและสนับสนุนกิจการคณะสงฆ์ ทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านการปกครอง มีการบรรจุรายวิชาการปกครองคณะสงฆ์ไว้ในหลักสูตรให้นิสิตทุกคณะทุกชั้นปีได้เรียนรู้ ในส่วนของครูอาจารย์ได้ช่วยกันอบรมขัดเกลาการประพฤติปฏิบัติให้มีความงดงามตามศีลาจริยาวัตรและถูกต้องวินัยนิยม และสร้างความตระหนักให้นิสิตรู้คุณค่าในตนเอง ด้านการศาสนศึกษา ได้จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของพระสงฆ์ให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาและอยู่ร่วมกับชุมชน ได้ร่วมจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกสามัญศึกษา เสริมสร้างหลักคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน ด้านการเผยแผ่ ได้จัดรายวิชาแกนพระพุทธศาสนาไว้ในหลักสูตรให้นิสิตทุกคณะทุกชั้นปีได้เรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในสถาบันและร่วมกับองค์กรต่างๆ ด้านสาธารณูปการ มีส่วนร่วมในการสร้างและบูรณะวัดวาอาราม โบราณสถาน ด้วยการบริจาคทุนทรัพย์และแรงกายสนับสนุน อีกทั้งมีการปรับปรุงสถานที่ภายในวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนรู้และบริการ ด้านการศึกษาสงเคราะห์ มีการจัดตั้งกองทุนศาสนทายาท เพื่อเป็นการสงเคราะห์พระสงฆ์สามเณรให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและพัฒนาศักยภาพแก่คณะสงฆ์ และด้านสาธารณสงเคราะห์ มีการปลูกฝังคณาจารย์นิสิตให้มีจิตสาธารณะ สามารถสงเคราะห์ช่วยเหลือชุมชน ประชาชนผู้ขาดแคลนและได้รับภัยธรรมชาติ มีนโยบายให้นิสิตคฤหัสถ์ได้ออกไปบริการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมจำนวน ๒๐๐ ชั่วโมงก่อนการรับปริญญา และนิสิตบรรพชิตไปปฏิบัติศาสนกิจเพื่อการพัฒนาชุมชนสังคมเป็นระยะเวลา ๑ ปี

ด้านการทำงานร่วมกับเครือข่ายภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยและพัฒนา มีความมือในการแลกเปลี่ยนวิทยาการการเรียนรู้และอาจารย์ผู้สอน พร้อมทั้งส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ แหล่งทุนสนับสนุน และสร้างภาคีเครือข่ายร่วมวิจัยและการจัดการศึกษา ด้านการส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการฯและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการจัดเวทีเสวนาหาคำตอบและทางออกต่อปรากฏการณ์ทางศาสนาและสังคม มีการจัดนิทรรศการวันสำคัญและบุคคลสำคัญระดับจังหวัดและระดับชาติ มีส่วนร่วมจัดกิจกรรม เรียนรู้ ถ่ายทอด สืบสาน และอนุรักษ์